

# A Comparative Study of the Standard of Negligence in Civil Medical Malpractice Litigation in Thailand and the USA<sup>1</sup>

## ศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานของความประมาทเลินเล่อในคดีทุรเวชปฏิบัติทางแพ่งในประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา

สุรัชดา รีคี  
*Surutchada Reekie\**

อาจารย์ประจำ  
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330  
Full-time Lecturer  
Faculty of Law, Chulalongkorn University, Phayathai Road, Pathumwan, Bangkok, 10330

Corresponding author E-mail: surutchada.r@chula.ac.th

(Received: July 3, 2018; Revised: February 14, 2019; Accepted: February 14, 2019)

---

### Abstract

The problem of medical malpractice litigation has become increasingly important in Thailand. Defendant-doctors may potentially face criminal and civil liability, and a large sum of damages. In civil cases, claimant-patients commonly rely on Section 420 of the Civil and Commercial Code for the compensation for injury caused by the alleged negligent act of the defendant-doctor. This research conducts a comparative study of Thai law in this area, based on the analysis of Section 420, and the standard of care in tort of negligence in the USA. The comparative study reveals differences in the components of liability for negligence, factors of considerations and standards in determining whether an act was a negligent act. If Thailand is to improve the law in this area, it is recommended that Thailand considers, firstly, the distinction between generalist and specialist doctors, as adopted in the majority of the states in the USA, whereby specialist doctors are held to a higher standard of care than generalist

---

<sup>1</sup> This article is derived from a research project entitled, *A Comparative Study of the Standard of Negligence in Civil Medical Malpractice Litigation in Thailand and the USA*, funded by the Faculty of Law, Chulalongkorn University.

\* Lecturer at the Faculty of Law, Chulalongkorn University, Phayathai Road, Wangmai Sub-District, Pathumwan District, Bangkok 10330, LL.B., LL.M., PhD (University College London).

doctors. On the contrary, generalist doctors should not be held to the standard of specialist doctors unless he voluntarily performs specialised medical treatments. Moreover, in determining whether an act of the defendant-doctor is negligent, causing injury to the patient, Thailand should consider the approach in the USA, which gives appropriate weight to the particular circumstances of the case, and which has adopted evidentiary rules regarding expert witness testimony. The main strength of such approach is to ensure the reliability of expert witness testimony in order to maintain a suitable standard in the determination of civil liability in medical malpractice context.

**Keywords:** medical malpractice, comparative study, negligence

## บทคัดย่อ

ปัญหาการฟ้องร้องทางการแพทย์เป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากขึ้นในประเทศไทยในปัจจุบัน โดยมีการฟ้องร้องทั้งทางแพ่งและอาญา และมีการเรียกค่าเสียหายเป็นวงเงินที่สูง ซึ่งในการฟ้องร้องคดีทางแพ่งนั้น ผู้ป่วยมักฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจากการกระทำโดยประมาทเลินเล่อของแพทย์ อันก่อให้เกิดความรับผิดชอบละเมิดตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ งานวิจัยเรื่องนี้ ศึกษาเปรียบเทียบหลักกฎหมายของประเทศไทย เรื่องความรับผิดที่เกิดจากละเมิดตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในบริบทของการทำการรักษาของแพทย์ เปรียบเทียบกับหลักกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรฐานความระมัดระวัง (standard of care) ในฐานละเมิด ในบริบทเดียวกันใน 50 มลรัฐของสหรัฐอเมริกา

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและสหรัฐอเมริกาแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันทั้งในด้านองค์ประกอบของความรับผิด หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเรื่องความรับผิด และมาตรฐานของการกระทำอันถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อ ในบริบทของการให้การรักษาของแพทย์ และเมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าหากประเทศไทยจะปรับปรุงกฎหมายในเรื่องนี้ อาจทำได้โดยการปรับใช้แนวทางของมลรัฐส่วนใหญ่ของประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการแบ่งแยกระหว่างแพทย์ทั่วไปกับแพทย์เฉพาะทาง โดยถือว่าแพทย์เฉพาะทางนั้นต้องใช้ความระมัดระวังในมาตรฐานที่สูงกว่าแพทย์ทั่วไป แต่ในทางกลับกัน แพทย์ทั่วไปก็ไม่ควรจะถูกวัดด้วยมาตรฐานของแพทย์เฉพาะทาง ยกเว้นในกรณีที่ได้สมัครใจเข้าทำการรักษาแบบเฉพาะทาง นอกจากนี้ ในการพิจารณาว่าการกระทำใดของแพทย์เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วย ประเทศไทยควรพิจารณาแนวทางของประเทศสหรัฐอเมริกาในเรื่องการให้ความสำคัญต่อพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง และในเรื่องการรับฟังพยานหลักฐานจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจุดเด่นที่สำคัญคือมีการคัดกรองคุณสมบัติของพยานผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้มีความเป็นกลางและเชื่อถือได้ เพื่อให้เป็นมาตรฐานในการพิจารณาความรับผิดของแพทย์

**คำสำคัญ:** ทุรเวชปฏิบัติ, ศึกษาเปรียบเทียบ, ประมาทเลินเล่อ